

ODPOWIEDZI NA KWESTIONARIUSZ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**UDZIELONE PRZEZ KANDYDATA NA KOMISARZA****Nicolasa SCHMITA****Kandydata na komisarza do spraw miejsc pracy****1. Ogólne kompetencje, zaangażowanie w sprawę europejską, niezależność osobista**

Jakie aspekty Pańskich kwalifikacji i doświadczenia mają szczególne znaczenie dla sprawowania obowiązków komisarza i promowania ogólnego interesu europejskiego, zwłaszcza w obszarze, za który byłby Pan odpowiedzialny? Co skłania Pana do ubiegania się o to stanowisko? W jaki sposób przyczyni się Pan do realizacji strategicznego programu działań Komisji? W jaki sposób zamierza Pan uwzględnić aspekt płci i włączyć perspektywę płci do wszystkich obszarów polityki podlegających Pana resortowi? W jaki sposób może Pan wykazać przed Parlamentem Europejskim swoją niezależność oraz zapewnić, że żadna działalność prowadzona w przeszłości, w chwili obecnej oraz w przyszłości nie będzie podawać w wątpliwość Pańskiej rzetelności w wywiązywaniu się z obowiązków komisarza?

W mojej dotychczasowej pracy zawodowej zajmowałem się problematyką europejską, najpierw jako urzędnik służby cywilnej, a następnie jako minister w rządzie luksemburskim. Jestem obywatelem Luksemburga i w związku z tym już od młodości angażuję się na rzecz integracji europejskiej. Wiem, że tylko silna Europa jest w stanie mierzyć się z poważnymi wyzwaniem, jakie przed nami stoją. Głęboko wierzę w podstawowe wartości i zasady stanowiące podwaliny Europy. W nadchodzących latach skupię całą moją uwagę na obronie demokracji i promowaniu sprawiedliwości społecznej. Będę działał na rzecz równości praw, spójności i wspólnego dobrobytu – nadrzędnych celów Unii od początku jej istnienia.

Jak określono w Nowym programie strategicznym na lata 2019–2024 przyjętym przez Radę Europejską w czerwcu, a także w wytycznych politycznych przedstawionych w lipcu przez nowo wybraną przewodniczącą Komisji, Europa musi nie tylko przeprowadzić transformacji naszego świata w zdrową planetę i nowy świat cyfrowy, ale również musi mieć bardziej integracyjny charakter dzięki zbliżaniu ludzi, sprzyjaniu integracji i dostosowaniu naszej – jedynej w swoim rodzaju – społecznej gospodarki rynkowej do dzisiejszych nowych ambicji. Będę współpracował z Parlamentem Europejskim, aby sprostać wyzwaniom, z jakimi mierzy się Unia i jej instytucje.

Jestem przekonany, że wypracowanie uczciwej i sprzyjającej włączeniu społecznemu gospodarki wymaga od nas skoncentrowania się przede wszystkim na ludziach, rozwiązania problemu pogłębiających się nierówności, uwzględnienia różnorodności i opowiadania się za współpracą międzynarodową w duchu multilateralizmu i w bliskim partnerstwie z Organizacją Narodów Zjednoczonych, szczególnie w odniesieniu do realizacji Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030. Po kryzysie gospodarczym i finansowym, który okazał się również kryzysem społecznym, musimy dążyć do stworzenia społeczeństwa, które ma bardziej integracyjny charakter, jest w większym stopniu ukierunkowane na człowieka i opiera się na wartościach i zaufaniu. Europa musi nadać wymiarowi socjalnemu główne

znaczenie w swoich strategiach politycznych, a także wspierać pozytywną konwergencję społeczno-gospodarczą.

W tym właśnie duchu zamierzam promować ogólny interes Unii i uczestniczyć w pracach Komisji pod przewodnictwem Ursuli von der Leyen. Wykorzystam całą moją wiedzę i całe moje doświadczenie, aby wspierać wysiłki przewodniczącej i innych komisarzy na rzecz zachowania priorytetów Unii Europejskiej i możliwie ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim, Radą, ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami, w tym ze społeczeństwem obywatelskim, zwłaszcza z partnerami społecznymi, aby osiągnąć cele polityczne przedstawione przez nowo wybraną przewodniczącą Komisji w jej wytycznych politycznych.

Jestem przekonany, że sprawując urząd ministra pracy, zatrudnienia i spraw społecznych w latach 2009–2018, zdobyłem wiedzę i doświadczenie konieczne, aby objąć stanowisko komisarza do spraw zatrudnienia i spraw społecznych w czasie następnej kadencji Komisji. Za prezydencji luksemburskiej w 2015 r. przewodniczyłem Radzie ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów. Miałem ponadto okazję dwukrotnie, tj. w roku 2005 i 2015, reprezentować prezydencję Rady w negocjacjach z Parlamentem Europejskim.

Jeżeli moja nominacja na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, zamierzam wzmocnić wymiar socjalny Europy, przestrzegając wszystkich wartości i zasad zapisanych w Traktatach UE, w szczególności tych przewidzianych w art. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej, dążąc przy tym do osiągnięcia celów określonych w art. 8, 9, 10 i 11 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Wzmocnienie wymiaru socjalnego Europy wymaga holistycznego podejścia. Musimy nadać tempo pracom nad wdrożeniem Europejskiego filaru praw socjalnych przez skuteczne wspieranie synergii między wszystkimi istotnymi podmiotami, strategiami politycznymi, instrumentami i finansowaniem. W mojej pracy będę kierował się zasadą kolegialności, uczciwości, przejrzystości i inkluzywności.

Dążenie do równouprawnienia płci stanowi warunek wstępny osiągnięcia zrównoważonego rozwoju i zbudowania uczciwych, nowoczesnych i integracyjnych społeczeństw zarówno w UE, jak i na świecie. We wszystkich obszarach polityki i w całym ustawodawstwie w zakresie mojej odpowiedzialności będę uwzględniał aspekt płci. Zamierzam ściśle współpracować z innymi komisarzami odpowiedzialnymi za równość płci w ramach nowej europejskiej strategii na rzecz równouprawnienia płci przedstawionej przez nowo wybraną przewodniczącą Komisji w jej wytycznych politycznych, w szczególności nad zagadnieniami dotyczącymi zatrudnienia w kontekście równości płci i przy pełnej współpracy z grupą zadaniową ds. równości, która ma powstać.

Od momentu powołania mnie na stanowisko komisarza zobowiązuję się w pełni przestrzegać zobowiązań traktatowych dotyczących niezależności i przejrzystości, bezstronności i dostępności, jak określono w art. 17 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 245 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, będę przestrzegać zarówno litery, jak i ducha postanowień Traktatów, a w szczególności obowiązku działania w interesie Unii Europejskiej bez przyjmowania jakichkolwiek instrukcji. Będę również przestrzegał kodeksu postępowania członków Komisji Europejskiej i jego przepisów dotyczących konfliktu interesów. Moja deklaracja o braku konfliktu interesów jest kompletna i publicznie dostępna. Bezwzględnie uzupełnię ją o aktualne informacje, jeżeli konieczne będą jakiegokolwiek zmiany.

2. Kierowanie resortem oraz współpraca z Parlamentem Europejskim

Jak oceniliby Pan swoją rolę jako członka kolegium komisarzy? W jakim zakresie jest Pan gotów odpowiadać przed Parlamentem za podejmowane przez siebie działania oraz za działania podległych Panu departamentów? Jakie konkretne zobowiązania jest Pan gotowy poczynić w zakresie zwiększenia przejrzystości, zacieśnienia współpracy oraz podejmowania skutecznych działań w związku ze stanowiskami Parlamentu oraz składanymi przez niego wnioskami w sprawie inicjatyw ustawodawczych? W związku z planowanymi inicjatywami lub procedurami w toku – czy jest Pan gotowy udostępnić Parlamentowi informacje i dokumenty w równym stopniu, co Radzie?

Jako przyszły członek kolegium komisarzy będę w pełni przestrzegał zasady kolegalności i wezmę pełną odpowiedzialność polityczną za działania w obszarze moich przyszłych kompetencji zgodnie z pismem z dnia 10 września określającym moje zadania jako komisarza. Wierzę, że kolegium to zespół, dlatego będę zdecydowanie angażował wszystkich pozostałych komisarzy w opracowywanie i wprowadzanie w życie inicjatyw politycznych z mojego obszaru odpowiedzialności.

Rola Parlamentu Europejskiego i jego komisji oraz współpraca z nimi

Jako poseł do Parlamentu Europejskiego obecnej kadencji jestem głęboko przekonany, że instytucja ta odgrywa bardzo ważną rolę. Dlatego kontakty z Parlamentem Europejskim mają dla mnie zasadnicze znaczenie. Zamierzam współpracować z Parlamentem Europejskim i jego odpowiednimi komisjami parlamentarnymi na wszystkich etapach procesu kształtowania polityki i dialogu politycznego.

Skuteczna współpraca międzyinstytucjonalna ma zasadnicze znaczenie dla funkcjonowania systemu instytucji UE i osiągnięcia wyznaczonych celów, ponieważ zapewnia efektywność i legitymację demokratyczną unijnego systemu podejmowania decyzji. Współpraca międzyinstytucjonalna opiera się na takich zasadach, jak otwartość, wzajemne zaufanie, skuteczność i regularna wymiana informacji. Przedstawione przez nowo wybraną przewodniczącą Komisji wytyczne polityczne i pisma określające zadania w pełni odzwierciedlają te zasady. Podkreślono w nich zamiar pogłębienia szczególnej relacji między Parlamentem Europejskim a Komisją. Jeżeli moja kandydatura na komisarza zostanie zatwierdzona, będę pracował na rzecz osiągnięcia tego celu, przestrzegając przy tym przepisów Porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską z 2010 r. oraz Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa z 2016 r. Miałem swój wkład w negocjacje obydwu porozumień jako przedstawiciel Rady. Będę systematycznie współpracował z Parlamentem Europejskim w otwarty, przejrzysty i konstruktywny sposób, dążąc do zbudowania szczególnego partnerstwa.

Zgodnie z wytycznymi politycznymi nowo wybranej przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen jestem gotów uczestniczyć we wszystkich istotnych debatach parlamentarnych, posiedzeniach komisji i rozmowach trójstronnych. Zadbam o to, by komisje parlamentarne były zaangażowane we wszelkie ważne działania wchodzące w zakres moich kompetencji. Jednocześnie w pełni zdaję sobie sprawę, jak ważne jest równe traktowanie Parlamentu i Rady. W tym względzie kwestią niezmiernie ważną, co stwierdzono w wytycznych politycznych, jest wprowadzenie procedury współdecyzji we wszystkich obszarach polityki społecznej, z należytym szacunkiem dla roli partnerów społecznych w myśl art. 154 i 155 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Moim zdaniem Komisja musi odpowiadać

przed posłami do Parlamentu Europejskiego wybranymi w wyborach bezpośrednich, i to nie tylko w ramach zwykłej procedury ustawodawczej.

W moich relacjach z innymi komisarzami i z podległymi mi służbami zobowiązuje się kierować zasadą lojalności, zaufania, przejrzystości, systematycznego i dwustronnego przepływu informacji oraz zasadą wzajemnej pomocy. W szczególności zobowiązuje się do zapewnienia regularnej wymiany informacji z przewodniczącymi odpowiednich komisji parlamentarnych i do bezpośredniej komunikacji z członkami komisji. Będę również gotowy odbywać dwustronne spotkania. Dopilnuję również, by Parlament Europejski był regularnie informowany o kwestiach należących do zakresu mojej odpowiedzialności, zwłaszcza przed ważnymi wydarzeniami i na kluczowych etapach negocjacji międzynarodowych.

Zapewnię także, aby członkowie Parlamentu Europejskiego kierujący do Komisji pytania dotyczące obszarów wchodzących w zakres moich przyszłych kompetencji otrzymywali dokładne odpowiedzi w szybki i niezbiurokratyzowany sposób. Będę stawiał się na sesjach plenarnych Parlamentu Europejskiego lub przed jego komisjami, kiedy tylko zostaną wezwany do udzielenia odpowiedzi na pytanie lub poproszony o przedstawienie jakichś szczególnych informacji

Przejrzystość

Nowo wybrana przewodnicząca Komisji Ursula von der Leyen podkreśliła w swoich wytycznych politycznych, że warunkiem przywrócenia obywatelom wiary w Unię jest otwartość naszych instytucji i nienaganność w kwestiach przejrzystości. Będę ściśle współpracował z Radą Europejską i Parlamentem na rzecz większej przejrzystości procesu legislacyjnego. Jako instytucje służymy obywatelom, powinni oni zatem wiedzieć, z kim się spotykamy, z kim prowadzimy rozmowy i jakie stanowisko zajmujemy w procesie legislacyjnym. Wzmocnienie współpracy międzyinstytucjonalnej poprzez promowanie legitymacji demokratycznej i odpowiedzialności zwiększy skuteczność działania i dobre sprawowanie rządów w UE.

Dlatego w pełni zobowiązuje się wdrożyć szeroko zakrojone postanowienia dotyczące przejrzystości i przepływu informacji zawarte w porozumieniu ramowym w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską oraz w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności dopilnuję, aby postanowienia te były przestrzegane w ramach prowadzonych przeze mnie zorganizowanych dialogów i innych kontaktów z komisjami Parlamentu.

Nowo wybrana Komisja będzie również nadal dokładać starań, by informować obywateli o swoich działaniach, organizując dialogi obywatelskie. Co więcej, inicjatywy polityczne w obszarach wchodzących w zakres moich przyszłych kompetencji będą opracowywane na podstawie stosownych konsultacji z odnośnymi zainteresowanymi podmiotami, ekspertami, partnerami społecznymi i ogółem społeczeństwa, w myśl zasad lepszego stanowienia prawa.

Działania w związku ze stanowiskami Parlamentu oraz składanymi przez niego wnioskami w sprawie inicjatyw ustawodawczych

Nowo wybrana przewodnicząca Komisji Ursula von der Leyen popiera prawo inicjatywy ustawodawczej Parlamentu Europejskiego. Zobowiązała się, że gdy Parlament przyjmie rezolucję, stanowiąc większością głosów swoich członków, Komisja przedstawi w odpowiedzi akt ustawodawczy, przy pełnym poszanowaniu zasad proporcjonalności,

pomocniczości i lepszego stanowienia prawa. W pełni popieram ten cel i – w związku z zobowiązaniem nowego kolegium komisarzy do pogłębiania partnerstwa z Parlamentem Europejskim – będę ściśle współpracować z Parlamentem na każdym etapie opracowywania rezolucji i debat nad nimi. Zobowiązuję się ściśle współpracować z odpowiednimi komisjami parlamentarnymi, a także aktywnie i osobiście uczestniczyć w przygotowywaniu rezolucji. Jestem głęboko przekonany, że usprawni to dialog, zwiększy zaufanie i poczucie współdziałania na rzecz osiągnięcia wspólnego celu.

Komisja będzie także skutecznie odpowiadać na stanowiska zajmowane przez Parlament Europejski, m.in. będzie odpowiadać na rezolucje lub wnioski parlamentarne sporządzone na podstawie art. 225 TFUE w terminie trzech miesięcy od daty ich przyjęcia zgodnie z porozumieniem ramowym. Komisja będzie zapewniała nadzór polityczny nad tym procesem.

Zobowiązuję się ponadto działać przy pełnym poszanowaniu roli partnerów społecznych zgodnie z art. 154 i 155 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Udostępnianie informacji i dokumentów

W nawiązaniu do mojej powyższej deklaracji dotyczącej zadbania o to, aby komisje parlamentarne były angażowane w tym samym czasie co Rada i na równi z nią we wszelkie ważne działania wchodzące w zakres moich przyszłych kompetencji, jestem w pełni świadomy, że udostępnianie informacji i dokumentów ma zasadnicze znaczenie dla pogłębiania partnerstwa między Parlamentem Europejskim a Komisją. Dlatego zobowiązuję się wdrażać wszystkie odnośne przepisy porozumienia ramowego między tymi dwiema instytucjami, a także Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa. Traktat lizboński stanowi o równości Parlamentu i Rady jako współprawodawców. Dopilnuję zatem, aby ta zasada była przestrzegana w odniesieniu do sposobu udostępniania informacji w obszarach wchodzących w zakres moich przyszłych kompetencji.

Pytania Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

3. Całkowite wdrożenie Europejskiego filara praw socjalnych ma podstawowe znaczenie dla poradzenia sobie z wyzwaniami, przed jakimi stoi UE. Na jakich filarach ustawodawczych zamierza Pan zbudować Europę Socjalną oraz jakie konkretne wnioski ustawodawcze i środki finansowe na szczeblu UE planuje Pan, aby postęp społeczny i sprawiedliwa transformacja w kierunku zrównoważonego społeczeństwa stały się rzeczywistością dla wszystkich ludzi w Europie?

Europa stoi w obliczu wielu wyzwań i tendencji, którym należy ambitnie stawić czoła. Teraz, gdy nasze gospodarki i społeczeństwa ulegają transformacji cyfrowej i ekologicznej oraz stoją w obliczu zmian demograficznych, szczególnie ważne jest, aby u podstaw transformacji w kierunku zrównoważonej Europy legły prawa socjalne i sprawiedliwość. Od tego zależy powodzenie naszej społecznej gospodarki rynkowej i nasza skuteczność na arenie globalnej. Jestem głęboko przekonany, że aby Europa była silniejsza gospodarczo i społecznie, musimy inwestować w ludzi i zapewnić Europejczykom ochronę i wsparcie w stawianiu czoła tym wyzwaniom i osiągnięciu lepszej jakości życia.

Od samego początku jestem zdecydowanym zwolennikiem europejskiego filaru praw socjalnych. Uczestniczyłem w Szczycie Społecznym w Göteborgu w listopadzie 2017 r., podczas którego filar został proklamowany przez Parlament Europejski, Radę i Komisję. Filar jest wyrazem zdecydowanego zobowiązania politycznego szefów państw i rządów UE oraz Parlamentu Europejskiego do skuteczniejszej realizacji praw socjalnych.

Pod kierownictwem nowo wybranej przewodniczącej Ursuli von der Leyen, we współpracy z nominowanym wiceprzewodniczącym wykonawczym Valdisem Dombrovskisem i pozostałymi członkami kolegium Komisji, zrobię wszystko, co w mojej mocy, aby prawa i zasady Europejskiego filaru praw socjalnych były realizowane skutecznie i adekwatnie do potrzeb obywateli, na podstawie dopracowanego planu działania oraz wniosków przynoszących konkretne praktyczne rezultaty.

Uważam, że plan działania powinien funkcjonować zarówno na szczeblu Unii, jak i na szczeblu państw członkowskich, w ramach ich kompetencji i z pełnym poszanowaniem zasady pomocniczości, jak podkreślono to również w strategicznym programie działań Rady Europejskiej z czerwca 2019 r. Postępy w realizacji planu działania wymagają aktywnego zaangażowania politycznego wszystkich partnerów, zwłaszcza w Parlamencie Europejskim, oraz współdziałania z państwami członkowskimi, partnerami społecznymi oraz innymi zaangażowanymi stronami w społeczeństwie obywatelskim. Dialog społeczny odgrywa kluczową rolę w umacnianiu praw socjalnych oraz trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu. Wdrożenie filaru będzie elementem nadrzędnego działania na rzecz realizacji celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych zgodnie z wytycznymi określonymi przez nowo wybraną przewodniczącą w jej wytycznych politycznych oraz w pismach określających zadania.

Na szczeblu Unii będzie to wymagało wykorzystania wszelkich narzędzi, jakimi dysponujemy – od instrumentów prawnych, poprzez koordynację polityczną, po finansowanie. Nowo wybrana przewodnicząca ujęła w swoich wytycznych politycznych szereg inicjatyw wchodzących w zakres filaru, które zamierzam podjąć. Są to między innymi:

- akt prawny dotyczący sprawiedliwych płac minimalnych, przewidujący należyte poszanowanie systemów ustalania płac zgodnie z tradycjami krajowymi, w drodze układów zbiorowych lub przepisów prawa;
- europejska gwarancja dla dzieci;
- wzmocnienie gwarancji dla młodzieży;
- rozważenie sposobów poprawy warunków pracy pracowników platform;
- aktualizacja europejskiego programu na rzecz umiejętności;
- zapewnienie pełnego wdrożenia dyrektywy w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym;
- intensywniejsze działania na rzecz zwalczania ubóstwa.

Istotne znaczenie dla planu działania będą miały również inne wnioski, nad którymi będę aktywnie współpracował z pozostałymi członkami kolegium:

- wniosek w sprawie europejskiego programu reasekuracji świadczeń dla osób bezrobotnych;
- nowa europejska strategia na rzecz równości płci, w tym działania zmierzające do wprowadzenia wiążących środków w zakresie przejrzystości wynagrodzeń.

Te i inne działania ujęte w wytycznych politycznych stanowią ambitny punkt wyjścia do rozpoczęcia debaty z państwami członkowskimi, Parlamentem Europejskim, partnerami społecznymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, służącej urzeczywistnieniu 20 zasad filaru.

W UE nadal ponad 100 mln osób jest zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym. Jest to nie do zaakceptowania. Musimy nadal z pełnym zaangażowaniem zwalczać ubóstwo i wykluczenie społeczne. Zobowiązuję się wykorzystać w pełni wszystkie narzędzia, jakimi dysponuję, aby zapewnić dynamikę rynku pracy, równe szanse i sprawiedliwe warunki pracy oraz prężny sektor gospodarki społecznej. Co się tyczy włączenia społecznego, przed nami jeszcze wiele wysiłku w celu zapewnienia odpowiedniego wsparcia dochodu, integracyjnych rynków pracy i dostępu do wysokiej jakości usług. Dlatego liczę na to, że Parlament Europejski wraz ze mną rozważy, w jaki sposób najlepiej pomagać tym, którzy naszej pomocy najbardziej potrzebują, przy pełnym poszanowaniu zasady pomocniczości.

Uważam również, że możemy i powinniśmy działać skuteczniej na rzecz umiejętności. Kształcenie i szkolenie odgrywa bardzo ważną rolę w zapewnianiu równych szans i dostępu do zatrudnienia, ale również jako siła napędowa wzrostu gospodarczego i dobrobytu dzięki trwającej transformacji ekologicznej i cyfrowej. Dlatego też zamierzam przedstawić zaktualizowany program na rzecz umiejętności, służący identyfikowaniu i eliminowaniu niedoborów umiejętności, rozwiązywaniu problemu niedopasowania umiejętności do potrzeb rynku pracy, wspieraniu podnoszenia i zmiany kwalifikacji oraz sprostaniu przyszłym wyzwaniom w zakresie pracy i transformacji cyfrowej naszych gospodarek. Rozważę w szczególności koncepcję indywidualnych kont edukacyjnych dla osób w wieku produkcyjnym. Jest ona w pełni zgodna z zasadami 1 i 4 filaru. Dzięki kontom edukacyjnym obywatele zyskują większe możliwości skutecznego kierowania własnym procesem uczenia się i rozwojem kariery.

Plan działania powinien również zachęcać państwa członkowskie do podejmowania praktycznych kroków. Europejski semestr powinien pozostać głównym narzędziem służącym temu, aby promowanie wysokiego poziomu zatrudnienia, ochrona socjalna i prawa socjalne stanowiły istotę naszej polityki gospodarczej, co wynika ze świadomości, że postęp społeczny jest równie ważny co rozwój gospodarczy i ściśle z nim powiązany. Przeorientowanie europejskiego semestru poprzez włączenie do niego celów zrównoważonego rozwoju będzie świadczyć o tym, że rozwojowi gospodarczemu musi towarzyszyć dbałość o zrównoważony rozwój środowiskowy i społeczny. Europejski semestr musi nadal ukierunkowywać działania państw członkowskich ku skuteczniejszej realizacji praw socjalnych poprzez zalecenia oparte na faktach i rzetelnej analizie, co powinno obejmować monitorowanie skuteczności działań socjalnych za pomocą tablicy wyników zawierającej wskaźniki społeczne. Silniejsze akcentowanie skuteczności działań w zakresie polityki społecznej i zatrudnienia będzie również sprzyjać zwiększeniu odporności i pogłębieniu unii gospodarczej i walutowej.

Realizacja zasad filaru wymaga większych inwestycji w ludzi. W odniesieniu do nowej generacji funduszy UE po 2020 r. będę dążyć do zapewnienia, aby wsparcie udzielane przez Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+) i inne fundusze było przeznaczane na realizację priorytetów politycznych określonych w kontekście europejskiego semestru i ściśle dostosowanych do zasad filaru. EFS+, główne unijne narzędzie inwestowania w ludzi, będzie wspierać państwa członkowskie w sprostaniu takim wyzwaniom jak ubóstwo dzieci i bezrobocie młodzieży, szczególnie w tych obszarach, w których europejski semestr i tablica wskaźników społecznych wskazują na niezadowalające wyniki działań państw

członkowskich. Liczę również na realizację zobowiązania Parlamentu Europejskiego do zapewnienia spójności między naszymi priorytetami politycznymi a funduszami UE w nadchodzącym procesie legislacyjnym.

Musimy ponadto zadbać o to, aby kolejne pokolenia mogły żyć na czystej planecie. Musimy umożliwić sprawiedliwą transformację dla wszystkich. Wielu pracowników i wiele rodzin obawia się, że transformacja może odbywać się ich kosztem lub kosztem ich dzieci. Przyszły Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, przewidziany w wytycznych politycznych nowo wybranej przewodniczącej, będzie zapewniać wsparcie dla najbardziej dotkniętych obszarów i da ludziom możliwość czerpania korzyści z przechodzenia na modele gospodarcze neutralne dla klimatu.

4. W swoich wytycznych politycznych na lata 2019–2024 nowo wybrana przewodnicząca Ursula von der Leyen zobowiązuje się m.in. do dopilnowania, aby każdy pracownik w Unii miał sprawiedliwą płacę minimalną, do utworzenia europejskiej gwarancji dla dzieci oraz do przekształcenia gwarancji dla młodzieży w stały instrument zwalczania bezrobocia ludzi młodych.

Czy może Pan wyjaśnić, na czym dokładnie polegają te inicjatywy i zobowiązania, z jakich konkretnych instrumentów oraz inicjatyw ustawodawczych i nieustawodawczych będzie Pan korzystał, aby je zrealizować, a także czy i w jaki sposób są one kompatybilne z wewnętrznymi przepisami i systemami układów zbiorowych tych państw członkowskich, w których wynagrodzenie ustala się wyłącznie na podstawie układów zbiorowych?

- Sprawiedliwa płaca minimalna

W ostatnich kilku latach w UE powstały miliony miejsc pracy. Nadal jednak zmagamy się z nierównościami i ubóstwem pracujących. Nowo wybrana przewodnicząca postawiła sprawę jasno: każdy pracownik w UE powinien otrzymywać sprawiedliwe minimalne wynagrodzenie. Podejmę wysiłki dla zapewnienia, aby praca była opłacalna, aby umożliwiała pracownikowi godne utrzymanie w krajowych realiach gospodarczych i społecznych.

Wniosek w tym zakresie, opierający się na Europejskim filarze praw socjalnych, będzie również wzywać do zapewnienia odpowiednich płac minimalnych ustalanych w sposób przejrzysty i przewidywalny. Taka unijna inicjatywa dotycząca minimalnych wynagrodzeń nie tylko zapewniałaby ochronę pracownikom w całej Europie, ale sprzyjałaby również lepszej koordynacji polityk UE, umożliwiając państwom członkowskim skuteczniejsze rozwiązywanie wspólnych problemów w ramach dążenia do pozytywnej konwergencji społeczno-gospodarczej. Inicjatywa ta mogłaby obejmować wspólne zasady ustalania płacy minimalnej przez państwa członkowskie oraz określać wspólne wskaźniki służące ocenie ich polityk w sposób sprzyjający konwergencji przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu kompetencji państw członkowskich i partnerów społecznych, a także krajowych tradycji negocjacji płacowych. Dlatego też istotne są konsultacje z wszystkimi właściwymi zaangażowanymi stronami przy uwzględnieniu harmonogramu określonego w wytycznych politycznych nowo wybranej przewodniczącej.

Sprawiedliwe płace minimalne można istotnie ustalać w drodze układów zbiorowych lub przepisów prawnych, w zależności od tradycji poszczególnych krajów. Podobnie jak nowo wybrana przewodnicząca, ja również głęboko wierzę w wartość dialogu społecznego między

pracodawcami i związkami zawodowymi, a więc ludźmi, którzy najlepiej znają swój sektor i region.

- **Europejska gwarancja dla dzieci**

W pełni podzielam zobowiązanie nowo wybranej przewodniczącej do utworzenia europejskiej gwarancji dla dzieci. Zgodnie z Europejskim filarem praw socjalnych wszystkie dzieci mają prawo do ochrony przed ubóstwem, a dzieci znajdujące się w niekorzystnej sytuacji mają prawo do konkretnych środków sprzyjających równości szans. Dlatego też gwarancja dla dzieci powinna zwiększyć wartość działań prowadzonych już na szczeblu krajowym i unijnym, aby każde potrzebujące dziecko miało dostęp do podstawowych usług, jak opieka zdrowotna i edukacja. Zadbam o to, abyśmy z uwagą rozpatrzyli wyniki trwającego obecnie działania przygotowawczego zleconego przez Parlament Europejski, które ma służyć określeniu najwłaściwszego sposobu działania i narzędzi niezbędnych do jej wdrożenia

Komisja może wspierać państwa członkowskie w poprawie dostępu do tych podstawowych usług poprzez ukierunkowane wytyczne polityczne i pomoc finansową, szczególnie za pośrednictwem europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych. Przypomnę, że już w obecnym okresie programowania potrzebujące dzieci otrzymują wsparcie z naszych funduszy. Niezbędne jest, abyśmy w pełni wykorzystywali potencjał przyszłego Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, należycie uwzględniając wnioski Parlamentu Europejskiego w tej kwestii.

Pomoc dzieciom niejednokrotnie wymaga poprawy sytuacji ich rodzin. Dzieci odnoszą korzyści z inwestycji służących propagowaniu równości kobiet i mężczyzn we wszystkich dziedzinach, m.in. w zakresie dostępu do zatrudnienia, przebiegu kariery, godzenia pracy i życia prywatnego oraz promowania równości wynagrodzeń za taką samą pracę.

- **Gwarancja dla młodzieży**

Podobnie jak nowo wybrana przewodnicząca zdecydowanie wspieram gwarancję dla młodzieży od samego początku jej funkcjonowania, ponieważ zapoczątkowała ona ważne reformy strukturalne. Dlatego też zamierzam wzmocnić nasze wspólne zaangażowanie na rzecz ludzi młodych, potwierdzone przez Parlament Europejski i europejskich przywódców politycznych w ramach zasady 4 europejskiego filaru praw socjalnych. Sześć lat temu przyjęliśmy gwarancję dla młodzieży w odpowiedzi na poważny kryzys. Od tego czasu pomaga ona co roku 3,5 milionom młodych ludzi uzyskać lepsze perspektywy na przyszłość.

Dziś bezrobocie młodzieży w UE jest najniższe w historii. Niemniej jednak istnieją ogromne różnice w tym zakresie pomiędzy państwami członkowskimi i w ich obrębie. W niektórych krajach bezrobocie wśród młodzieży jest nadal stanowczo zbyt wysokie i stanowi tam problem strukturalny wymagający stałej uwagi. Co więcej, zapotrzebowanie rynku pracy na umiejętności szybko się zmienia. Przejście ze szkoły do zatrudnienia trwa coraz dłużej, a wielu młodych ludzi rozpoczyna życie zawodowe w ramach tymczasowych i nietypowych umów o pracę, nie mając pełnego zakresu ochrony socjalnej. Niestety nie wszyscy młodzi ludzie, którzy nie pracują, nie kształcą się ani nie szkolą („młodzież NEET”), mogą jeszcze korzystać z gwarancji dla młodzieży.

Musimy ambitniej rozwiązywać te problemy i zapewnić dostosowywanie gwarancji dla młodzieży do zmiennych potrzeb młodych ludzi. W moim odczuciu musimy lepiej przyjrzeć się grupie wiekowej, której oferujemy wsparcie, i zastanowić się nad tym, jak poprawić

jakość ofert w ramach gwarancji dla młodzieży. Moglibyśmy również rozważyć, jak wzmocnić partnerstwa między wszystkimi zaangażowanymi stronami, jak zapewnić młodym ludziom odpowiednie umiejętności (cyfrowe i ekologiczne), jak promować bardziej zintegrowane usługi dla młodzieży i jak oferować lepsze poradnictwo zawodowe.

Ten ambitny zamiar wymaga odpowiedniego wsparcia finansowego na szczeblu krajowym i europejskim za pośrednictwem przyszłego Europejskiego Funduszu Społecznego Plus. Musimy wzmocnić wysiłki, aby żadna młoda osoba nie pozostawała bez pomocy.

5. Jakie szczególne inicjatywy ustawodawcze i nieustawodawcze zamierza Pan zaproponować w obszarze swoich kompetencji, których celem będzie:

– poprawa zdrowia i bezpieczeństwa pracowników oraz ułatwianie powrotu do pracy tych pracowników, którzy ucierpieli na zdrowiu, zwłaszcza z powodu substancji szkodliwych, stresu i spowodowanych pracą zaburzeń układu mięśniowo-szkieletowego oraz chorób chronicznych, w tym raka;

Zamierzam podjąć ambitne działania w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy oraz rozważyć możliwe dalsze kroki w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy na okres po wygaśnięciu obecnych ram strategicznych w 2020 r. Musimy wyraźnie pokazać – w tym również partnerom społecznym, inspektoratom pracy i organom ds. bezpieczeństwa i higieny pracy – że Unia jest gotowa zapewniać wysokie standardy we wszystkich miejscach pracy. Szczególnie istotne są wyraziste działania w celu przeciwdziałania wypadkom śmiertelnym. Musimy starannie zbadać, jakimi narzędziami politycznymi dysponujemy, aby przeciwdziałać głównym zagrożeniom, jak nowotwory, stres, zagrożenia dla zdrowia psychicznego i zaburzenia układu mięśniowo-szkieletowego. Zamierzam współpracować z partnerami społecznymi i Europejską Agencją Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy w celu wypracowania wśród pracodawców i pracowników autentycznej kultury dbałości o zdrowie, pozwalającej zapobiegać stresowi związanemu z pracą, zaburzeniom mięśniowo-szkieletowym oraz chorobom przewlekłym.

Opowiadam się również za dalszą pracą nad aktualizacją dyrektywy w sprawie czynników rakotwórczych oraz nad aktualizacją limitów substancji, które wpływają na zdrowie milionów pracowników w całej Europie. W kontekście transformacji gospodarczej nabiera to szczególnego znaczenia.

Kluczowe jest wreszcie – nie tylko dla pracowników i ich rodzin, ale także dla przedsiębiorstw i całego społeczeństwa – zapewnienie płynnego powrotu do pracy po wszelkich chorobach. Wymaga to skoordynowanego podejścia z udziałem służb zatrudnienia, służb socjalnych i służby zdrowia na szczeblu krajowym w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi. Aby pomagać pracownikom w jak najszybszym powrocie do pracy, powinniśmy w pełni wykorzystywać Europejski Fundusz Społeczny.

– dopilnowanie, aby państwa członkowskie miały wystarczającą elastyczność w określaniu grup uprawnionych do mieszkań socjalnych;

Jestem przekonany, że mieszkalnictwo odgrywa kluczową rolę w poprawie włączenia społecznego i spójności społecznej. Inwestycje w zrównoważone budownictwo mieszkaniowe będą stanowić podstawę zielonej transformacji. Wszyscy, którzy nie dysponują wystarczającymi środkami, powinni otrzymywać wsparcie socjalne i mieszkaniowe, zgodnie z postanowieniami Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Karta stanowi jasno: „W

celu zwalczania wykluczenia społecznego i ubóstwa, Unia uznaje i szanuje prawo do pomocy społecznej i mieszkaniowej dla zapewnienia, zgodnie z zasadami ustanowionymi w prawie Unii oraz ustawodawstwach i praktykach krajowych, godnej egzystencji wszystkim osobom pozbawionym wystarczających środków”. W zasadzie 19 Europejskiego filaru praw socjalnych również przewidziano zobowiązanie do zapewnienia potrzebującym dostępu do mieszkań socjalnych i pomocy mieszkaniowej. Tych podstawowych zasad zobowiązuję się dotrzymywać. Uważam, że sytuacja mieszkaniowa w państwach członkowskich powinna być nadal monitorowana w ramach europejskiego semestru oraz że w zależności od oceny w ramach tablicy wskaźników społecznych należy formułować w stosownych przypadkach zalecenia dla poszczególnych krajów, starannie dostosowane do konkretnych warunków w poszczególnych państwach członkowskich.

Bardzo chętnie omówię z Parlamentem Europejskim sposoby dalszego zapewniania państwom członkowskim wsparcia UE w granicach kompetencji Unii i w zgodzie z zasadą pomocniczości.

– dopilnowanie, aby zapowiedziana europejska strategia na rzecz równości płci wykroczyła poza działania propagujące równość płci w zatrudnieniu i obejmowała strategię na rzecz różnorodności i włączenia społecznego godną XXI w., uwzględniającą działania służące zlikwidowaniu luki płacowej ze względu na płeć, różnic w karierach i emeryturach oraz ogólnie zapobieganiu dyskryminacji;

Jak już wspomniałem, będę dążył do uwzględnienia aspektu płci we wszystkich obszarach polityki wchodzących w zakres moich kompetencji. Deklaruję pełne wsparcie dla mojej koleżanki, kandydatki na komisarza ds. równości, Heleny Dalli, w jej działaniach służących stworzeniu ambitnej, kompleksowej i przyszłościowej strategii na rzecz równości płci. Potrzebujemy strategii skupiającej się na nierównościach strukturalnych i systemowych, których nadal doświadczają kobiety i dziewczęta, a które przejawiają się m.in. w różnicach w poziomie aktywności zawodowej, wynagrodzeń i emerytur. We wszystkich tych kwestiach zasadniczą rolę odgrywają partnerzy społeczni i należy ich w pełni angażować w działania we wszystkich cyklach polityki. Nie ulega wątpliwości, że oprócz kwestii równouprawnienia płci rozwiązania wymagają też ogólniejsze zagadnienia równości i różnorodności, m.in. w dostępie do zatrudnienia i w miejscach pracy. Jak stwierdziła w swoich wytycznych politycznych nowo wybrana przewodnicząca Ursula von der Leyen, potrzebujemy równości dla wszystkich i równości we wszystkich aspektach. Dopilnuję, aby podległe mi służby wspierały kandydatkę na komisarza Helenę Dalli i jej grupę zadaniową we wszystkich kwestiach wchodzących w zakres mojej odpowiedzialności.

Szczególnie w zakresie zasady 9 Europejskiego filaru praw socjalnych, która dotyczy równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, będę zdecydowanie wspierał kandydatkę na komisarza Helenę Dalli w zapewnieniu terminowej transpozycji nowo przyjętej dyrektywy w tej kwestii. Już teraz wraz z państwami członkowskimi prowadzone są szczegółowe prace służące zapewnieniu gromadzenia dokładnych danych o urlopach ze względów rodzinnych.

Adekwatność, przystępność cenowa i jakość formalnych usług opiekuńczych, w tym usług opieki nad dziećmi, może mieć istotny wpływ na decyzje kobiet, czy pozostać na rynku pracy, czy też zrezygnować z zatrudnienia. Ponad 10% kobiet jest nieaktywnych zawodowo ze względu na obowiązki opiekuńcze. Takie decyzje mają duży wpływ na różnice w zakresie zatrudnienia, płac i emerytur. Podległe mi służby zajmują się tą kwestią wraz z państwami

członkowskimi, zarówno w zakresie polityki, jak i finansowania z pomocą Europejskiego Funduszu Społecznego. Będę czynił wysiłki służące dalszym postępowaniu tych prac.

Zamierzam również zwracać szczególną uwagę na politykę w zakresie opieki długoterminowej. Działania takie angażują wiele kobiet, co oznacza, że w sposób nieformalny wykonują one pracę bez wynagrodzenia. Poprawa usług opieki długoterminowej umożliwi wejście na rynek pracy kobietom, którym obecnie obowiązki opiekuńcze uniemożliwiają pracę zarobkową.

Nie możemy również zapominać, że niewspółmiernie wiele kobiet podejmuje pracę o niepewnym charakterze: to one właśnie stanowią zdecydowaną większość pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze, a często również decydują się na zmienny czas pracy i umowy na czas określony. To kolejny czynnik, który znacznie pogłębia różnice w sytuacji kobiet i mężczyzn. Dopilnuję w związku z tym właściwego wdrażania wszystkich instrumentów prawnych będących do dyspozycji państw członkowskich: zalecenia w sprawie dostępu do ochrony socjalnej, dyrektyw w sprawie pracy w niepełnym wymiarze godzin i pracy na czas określony oraz dyrektywy o przejrzystych i przewidywalnych warunkach pracy.

Jednym z najsilniejszych narzędzi monitorowania zróżnicowania sytuacji kobiet i mężczyzn pod względem zatrudnienia, wynagrodzeń i emerytur pozostanie ponadto europejski semestr. Wdrażanie środków służących równości płci będzie również brane pod uwagę jako istotny element naszych instrumentów finansowania, szczególnie EFS+.

– opracowanie rozwiązania w obszarze koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, które uwzględni różne systemy socjalne poszczególnych państw członkowskich;

Ustępująca Komisja zaproponowała pod koniec 2016 r. zmianę przepisów dotyczących koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zmierzającą do tego, by były one bardziej sprawiedliwe, jaśniejsze i łatwiejsze do egzekwowania. Jestem przekonany, że zmiana ta jest konieczna, aby stawić czoła nowym wyzwaniom i wykorzystać możliwości w dziedzinie opieki długoterminowej, świadczeń dla bezrobotnych, świadczeń rodzinnych oraz przepisów określających mające zastosowanie ustawodawstwo. W marcu 2019 r. współprawodawcy osiągnęli wyważone tymczasowe porozumienie w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Ze względu na brak większości kwalifikowanej w Radzie nie udało się przyjąć tego porozumienia przed zakończeniem obrad Parlamentu Europejskiego; nie oznacza to jednak, że problemy zniknęły. Przeciwnie – uważam, że należy pilnie wznowić prace, aby stworzyć lepsze przepisy w zakresie koordynacji zabezpieczenia społecznego dla osób mieszkających i pracujących poza krajem pochodzenia.

Ustępująca Komisja współpracuje obecnie z Radą i nowym Parlamentem Europejskim w celu jak najszybszego wypracowania ostatecznego porozumienia. Sprawa ta jest pilna z wielu względów. Liczę na szybkie osiągnięcie ambitnego porozumienia, które uaktualni i zabezpieczy prawa osób przemieszczających się do innego kraju UE oraz ułatwi współpracę między organami krajowymi w celu zapobiegania nadużyciom i oszustwom. Nadal jestem przekonany, że do ostatecznego porozumienia jest już blisko.

– zwalczanie nadużyć i dumpingu płacowego w odniesieniu do pracowników zatrudnionych na niepewnych warunkach, takich jak pracownicy mobilni, pracownicy sezonowi, pracownicy platform internetowych, a także zmuszenie tych platform do

uznania osób tam zatrudnionych za swoich pracowników – a nie za osoby samozatrudnione – i przyznanie im praw pracowniczych i socjalnych wynikających ze statusu pracownika?

Już w mojej poprzedniej roli ministra pracy, zatrudnienia oraz gospodarki społecznej i solidarnej zdecydowanie popierałem Europejski filar praw socjalnych i wszystkie inicjatywy ustępującej Komisji wdrażające te zasady w wielu różnych dziedzinach. Zobowiązuję się kontynuować te prace jako komisarz, z jednej strony zapewniając dokładne wdrożenie aktów prawnych UE przyjętych w ostatnich latach, a z drugiej przedstawiając w miarę potrzeb nowe inicjatywy. Sytuacja osób zatrudnionych na niepewnych warunkach wymaga rozwiązania w zgodzie z zasadami określonymi w Europejskim filarze praw socjalnych.

Pracownicy mobilni już niebawem będą mogli korzystać z nowych przepisów gwarantujących pracownikom delegowanym w każdym państwie członkowskim takie same warunki płacowe, jakie dotyczą pracowników lokalnych. W celu skuteczniejszego przekazywania informacji i zacieśnienia współpracy między państwami członkowskimi, w tym w zakresie zwalczania pracy nierejestrowanej, powołano Europejski Urząd ds. Pracy. Jako komisarz będę zwracać baczna uwagę na transpozycję i wdrożenie zmienionej dyrektywy o delegowaniu pracowników oraz na dokładne stosowanie dyrektywy o egzekwowaniu z 2014 r. Zapewnię również, aby Europejski Urząd ds. Pracy działał z niezbędną energią i utrzymał wysoki poziom ambicji w zakresie m.in. koordynacji i wspierania wspólnych inspekcji oraz wymiany istotnych informacji między państwami członkowskimi.

Należy ściśle monitorować sytuację pracowników o słabszej pozycji na rynku, takich jak niektórzy pracownicy sezonowi, pracownicy na żądanie lub pracownicy platform. Nieodzownym elementem naszego modelu gospodarczego są godne, przejrzyste i przewidywalne warunki pracy. Przede wszystkim dopilnuję właściwego egzekwowania obowiązujących już przepisów unijnego prawa pracy w celu ochrony tych pracowników. W trakcie mojej kadencji transponowana będzie dyrektywa o przejrzystych i przewidywalnych warunkach pracy, stanowiąca istotny element modernizacji praw pracowniczych w celu ich ochrony w nowym świecie pracy. Zadbam o ścisłą współpracę Komisji z państwami członkowskimi nad przygotowaniem krajowych aktów prawnych, które zapewnią skuteczną realizację tej dyrektywy. Nie tylko aktualizuje ona treść i rozszerza zakres pisemnych informacji, które przy podejmowaniu pracy muszą otrzymać wszyscy pracownicy, w tym również domowi, pracujący dorywczo oraz pracownicy platform. Wprowadza także nowe prawa służące ochronie pracowników o najbardziej niepewnej i najsłabszej pozycji, a więc pracowników na żądanie i na umowach zerogodzinowych. Obejmuje silne przepisy dotyczące egzekwowania, aby przewidziane w niej prawa nie pozostawały tylko na papierze.

Dotyczy to szczególnie pracy za pośrednictwem platform internetowych – nowego modelu biznesowego, który dynamicznie się rozwija, wpływa na modele pracy i kształtuje przyszłość pracy. Platformy oferują zarówno przedsiębiorstwom, jak i pracownikom większą elastyczność, a wielu osobom dają szansę wejścia na rynek pracy lub uzyskiwania dodatkowych dochodów. Jednocześnie jednak zaburzają dotychczasowe realia w zakresie legalnego zatrudnienia, ram społecznych i wzorców dialogu społecznego. Przestrzeganie norm pracy i dostęp do ochrony socjalnej należy zagwarantować wszystkim kategoriom pracowników. Wiele osób pracujących za pośrednictwem platform doświadcza coraz większej niepewności co do licznych kwestii, jak status zatrudnienia, warunki pracy, dostęp do ochrony socjalnej oraz możliwość reprezentacji i udziału w negocjacjach zbiorowych.

Moim zdaniem kwestia ta wymaga bliższej uwagi. Zgodnie z zobowiązaniem nowo wybranej przewodniczącej rozważę sposoby poprawy warunków zatrudnienia pracowników platform, przyglądając się pozytywnym zmianom w innych częściach świata.

Zdecydowanie popieram również zalecenie Rady w sprawie dostępu do ochrony socjalnej. U podstaw zalecenia leży zasada zapewnienia wszystkim pracownikom i osobom samozatrudnionym dostępu do odpowiedniej ochrony socjalnej. Jako komisarz będę niestrudzenie przypominać o tej zasadzie i uruchamiać wszelkie narzędzia będące do mojej dyspozycji, aby urzeczywistnić ją w całej Europie. Jestem zdania, że przyszłość pracy nie powinna być równoznaczna z zatrudnieniem na niepewnych warunkach. Będzie to zatem wymagało ewolucji systemów ochrony socjalnej.

6. Przyszłość pracy to jeden z czołowych tematów, które będą poruszane przez najbliższe pięć lat. Na rynku pracy pojawiają się i w perspektywie średnioterminowej będą się pojawiać zmiany i wyzwania, takie jak cyfryzacja, automatyzacja, robotyzacja, a także zmiany i wyzwania związane z walką ze zmianą klimatu. Z jednej strony powstanie dzięki temu więcej lepszych miejsc pracy, które będą wymagać innych i lepszych pracowników. Europa potrzebuje inteligentnego ustawodawstwa, aby wyciągnąć korzyści z siły technologii i stworzyć ekologiczne miejsca pracy, a jednocześnie włączyć pracowników o słabszej pozycji na rynku do siły roboczej. Ale z drugiej strony cyfryzacja doprowadzi do zmniejszenia liczby niektórych miejsc pracy.

Jak widzi Pan tę kwestię, a zwłaszcza czy przewiduje Pan możliwość zbudowania na szczęblu europejskim mocnej i spójnej średnioterminowej strategii, która zapewniłaby Unii Europejskiej i europejskim obywatelom stosowne narzędzia do zmierzenia się z tymi wyzwaniami? W szczególności jak będzie Pan propagował wykorzystywanie systemów szkolenia zawodowego we wszystkich państwach członkowskich, aby podolać tym wyzwaniom? Co Pan robi, aby zapewnić, wspierać i promować kariery w środowisku wiejskim w obliczu obecnych zmian i wyzwań i zagwarantować, że będziemy mieć odpowiednie umiejętności do utrzymania i dowartościowania społeczności wiejskich, dzięki czemu staną się one zrównoważonymi i integracyjnymi środowiskami życia i pracy?

Kształtowanie przyszłości pracy jest naszym wspólnym obowiązkiem jako osób odpowiedzialnych za wyznaczanie kierunków polityki. Musimy przekuć wyzwania w nowe możliwości. Cyfryzacja i przejście na gospodarkę neutralną pod względem emisji dwutlenku węgla mają potencjał, by tworzyć miejsca pracy i prowadzić do bardzo potrzebnych innowacji, inwestycji i dobrobytu gospodarczego. Musimy zadbać o to, aby wszyscy Europejczycy i wszystkie europejskie regiony mogły korzystać z tych nowych możliwości. Wiele miejsc pracy znacząco się zmieni. Powstanie szereg nowych miejsc pracy, lecz będą one wymagały posiadania nowych umiejętności, których nawet nie możemy jeszcze dzisiaj w pełni określić. Nastąpiła era cyfrowa, która już teraz zmienia nasz sposób pracy. Europejska Fundacja na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy może wnieść cenny wkład w prowadzenie przez nas świadomych działań.

Podejście UE do przyszłości pracy

Europejski filar praw socjalnych służy za stały kompas, który pozwala sprostać wyzwaniom związanym z nowym światem pracy. Wyzwania te są również celem działań w ramach europejskiego semestru. Aby stawić im czoła, będę współpracować w wielu dziedzinach w ramach polityki zatrudnienia i polityki społecznej oraz poza ich zakresem z moimi

kolegami i koleżankami odpowiedzialnymi za inne teki. Będziemy prowadzić wspólne działania z decydentami krajowymi i lokalnymi, a także ze społeczeństwem obywatelskim. W szczególności liczę na to, że Parlament Europejski oraz partnerzy społeczni przyczynią się do opracowania i realizacji europejskiej odpowiedzi w kwestii przyszłości pracy.

Moim zdaniem takie podejście powinno przede wszystkim koncentrować się na zapewnieniu lepszej jakości miejsc pracy. Osoby pracujące w UE zasługują na dobre warunki pracy, w tym na godziwe płace, i powinniśmy zastanowić się nad sposobami rozszerzenia dostępu do szkoleń i ochrony socjalnej na wszystkie osoby, w tym na osoby pracujące dla platform cyfrowych.

Należy wzmocnić europejskie zarządzanie gospodarcze i społeczne, zwłaszcza poprzez włączenie celów zrównoważonego rozwoju ONZ do europejskiego semestru.

Musimy wspierać regiony i sektory, które w sposób nieproporcjonalny doświadczają destrukcyjnego wpływu zmian. W takich przypadkach moglibyśmy wykorzystać szeroki wachlarz unijnych funduszy i programów (takich jak InvestEU, Europejski Fundusz Społeczny+, „Horyzont Europa”, „Cyfrowa Europa”, Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji), w tym nowo ogłoszony Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji. Bardzo ważną rolę w tym procesie odgrywać będą publiczne służby zatrudnienia.

W nowym świecie pracy potrzebne będą nowe umiejętności. Postaram się zwiększyć skalę działań szkoleniowych i edukacyjnych, tak aby zaspokoić potrzeby w zakresie przekwalifikowywania i podnoszenia kwalifikacji, a także skupić się na jakości kształcenia i szkolenia w oparciu o podejście bazujące na umiejętności uczenia się przez całe życie.

Nowe modele biznesowe stanowią wyzwanie dla zasad, na których opierają się nasze systemy podatków i składek na zabezpieczenie społeczne. Powinniśmy zastanowić się nad tym, jak sprawić, by systemy te były zrównoważone i dostosowane do ery cyfrowej, a także zająć się kwestią nierówności dochodowych.

Partnerzy społeczni zawsze odgrywali zasadniczą rolę w modelu społecznym UE. Ich rola jest szczególnie ważna w chwili obecnej, kiedy mamy do czynienia z tak znaczącymi przemianami w przemyśle. Dlatego też ważne jest wzmacnianie dialogu społecznego, aby pomagać pracownikom w różnych sektorach, zwłaszcza w odniesieniu do gospodarki cyfrowej.

Nowe technologie niosą ze sobą ogromne możliwości, ale też nowe zagrożenia. Musimy pracować na rzecz bardziej ukierunkowanej na człowieka technologii poprzez zajęcie się kwestiami społeczno-gospodarczymi i etycznymi związanymi z rozwojem sztucznej inteligencji również na naszych rynkach pracy i w miejscach pracy. Powinniśmy również zadbać o to, by ludzie dysponowali umiejętnościami niezbędnymi do pracy w coraz bardziej cyfrowym środowisku.

Wiele nowych wyzwań wymaga reakcji na poziomie globalnym. W związku z tym dopilnuję, aby zagadnienia takie jak warunki pracy, ochrona socjalna i promowanie norm pracy były jednym z priorytetów podczas spotkań międzynarodowych i wielostronnych forów (MOP, G7 i G20). Unia powinna nadal propagować wśród naszych partnerów handlowych godną pracę i uznać na szczeblu międzynarodowym normy pracy oraz stanowczo egzekwować obowiązujące umowy.

Rola kształcenia i szkolenia zawodowego

Kształcenie i szkolenie zawodowe odgrywają ważną rolę w stawianiu czoła wyzwaniom związanym ze zmianą świata pracy i przechodzeniem na zieloną gospodarkę. W Europie połowa młodych osób zdobywa swoje kwalifikacje poprzez kształcenie i szkolenie zawodowe. Zgodnie z zaleceniem Parlamentu Europejskiego program ERASMUS+ powinien w większym stopniu obejmować uczniów zawodu. Dorośli muszą powrócić do korzystania z programów szkoleniowych, aby stale uaktualniać swoje umiejętności. W ramach zaktualizowanego programu na rzecz umiejętności kluczową rolę powinny odgrywać kształcenie i szkolenie zawodowe, ponieważ oferują one możliwości w zakresie integracji gospodarczej i społecznej, propagują inteligentny i zrównoważony rozwój oraz wspierają demokratyczne obywatelstwo i wartości europejskie. Jestem głęboko przekonany, że nowoczesne, sprzyjające włączeniu społecznemu i dynamiczne systemy kształcenia i szkolenia zawodowego są warunkiem wstępnym realizacji ambitnego programu na rzecz gospodarki, która służy ludziom, zielonego ładu i Europy na miarę ery cyfrowej, przedstawionego przez naszą nowo wybraną przewodniczącą. Działalność naszych agencji – Europejskiego Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop), a poza granicami UE, w szczególności w krajach objętych procesem rozszerzenia i krajach objętych polityką sąsiedztwa, Europejskiej Fundacji Kształcenia – będzie nadal odgrywać kluczową rolę w realizacji naszej polityki.

Promowanie kariery w środowisku wiejskim

Technologie cyfrowe zapewniają nowe sposoby zmniejszania różnic między obszarami miejskimi i wiejskimi. W przypadku osób mieszkających na obszarach wiejskich usługi online i możliwości pracy online mogą zmniejszać ryzyko pozbawienia korzystania z niektórych usług. Warunkiem koniecznym tego jest jednak dostęp do podstawowej infrastruktury społecznej (tj. edukacji i zdrowia) oraz do szerokopasmowej sieci dobrej jakości. Istnieją już pewne pozytywne inicjatywy, na których możemy się oprzeć: na przykład działanie UE na rzecz inteligentnych wsi ma na celu zapewnienie obszarom wiejskim dostępu do technologii cyfrowych i innowacji, aby poprawić jakość życia oraz wspierać wyższy standard życia, usługi publiczne i lepsze wykorzystanie zasobów. Centralnym elementem strategii promowania kariery w środowisku wiejskim w epoce cyfrowej staną się również szkolenia i podnoszenie kwalifikacji. W ramach Nowego europejskiego programu na rzecz umiejętności zbadam, w jaki sposób konta edukacyjne mogą zapewnić wszystkim, w tym osobom mieszkającym na obszarach wiejskich, dostęp do możliwości zdobywania umiejętności.

7. Paradoksalnie regiony znajdujące się w niekorzystnej sytuacji gospodarczej mają także największe trudności z wydatkowaniem (absorpcją) EFG i EFS. Jaka strategię zastosuje Pan, aby polepszyć absorpcję funduszy europejskich i zapobiec ich niewłaściwemu wykorzystywaniu oraz jak będzie Pan zachęcał państwa członkowskie do kierowania zasobów do mniej rozwiniętych regionów i poprawy ich zdolności do rozwijania projektów związanych z tymi funduszami?

Ponad 57 % środków Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) (50,6 mld euro) przeznaczonych jest na regiony słabiej rozwinięte w celu wspierania inwestycji w kapitał ludzki. Moim celem jest, jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, zadbać o to, by regiony te w pełni wykorzystywały przyznane im środki, i jednocześnie zapobiegać wszelkim nadużyciom i oszustwom.

Wdrażanie Europejskiego Funduszu Społecznego i Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych przebiega, ogólnie rzecz biorąc, sprawnie: wskaźnik wyboru projektów wynosi prawie 77 % całkowitego finansowania (unijnego i krajowego), a wskaźnik deklaracji wydatków – 33,5 %. Wskaźnik wyboru projektów w ramach EFS jest na podobnym poziomie w odniesieniu do wszystkich kategorii regionów. Podczas gdy regiony znajdujące się w niekorzystnej sytuacji gospodarczej stają w obliczu w pewnej mierze bardziej wyraźnych wyzwań związanych z absorpcją środków, różnice w tym zakresie zależą w dużym stopniu od poszczególnych państw członkowskich. Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, jako instrument reagowania kryzysowego, nie posiada rocznego budżetu przeznaczonego do absorpcji i nie ma dowodów na to, że mniej rozwinięte regiony mają większe trudności z korzystaniem z tego instrumentu.

Do głównych przyczyn przedłużającego się wdrożenia i absorpcji należą problemy dotyczące zdolności administracyjnych, brak kwalifikujących się projektów oraz zawieszenie płatności z powodu poważnych niedociągnięć w zakresie zarządzania i kontroli. Zamierzam nadal ściśle monitorować sytuację, w tym za pośrednictwem ośmiu grup zadaniowych ds. lepszego wdrażania, ustanowionych przez Komisję w państwach członkowskich, w przypadku których istnieje ryzyko umorzenia środków. Zobowiązuję się również dążyć do lepszego wykorzystania pomocy technicznej w celu zwiększenia zdolności struktur państw członkowskich, aby zapewnić stosowanie skutecznych procedur zarządzania i kontroli oraz zagwarantować, że każdy członek personelu dysponuje właściwymi umiejętnościami.

W kontekście negocjacji międzyinstytucjonalnych w sprawie funduszy spójności dołożę również wszelkich starań, aby przeprowadzić niezbędne zmiany służące osiągnięciu wyższego wskaźnika absorpcji środków, a jednocześnie zadbam o to, by zapobiegać oszustwom i nadużyciom. Komisja zaproponowała ponadto, aby ułatwić uruchamianie środków w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, w szczególności poprzez rozszerzenie zakresu tego funduszu na każdy rodzaj istotnego przypadku restrukturyzacji oraz poprzez obniżenie progu kwalifikowalności z 500 do 250 zwolnionych pracowników.